

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbătă.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrația tipografiei arhiepiscopale Sibiului, strada Măcelarilor 47.

Corespondențele sunt a se adresa la:

Redacția „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Episole nefrancate se refuză. — Articoliile nepublicate nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rânduri cu litere garmoni — și timbre de 30 cr. pentru fiecare publicare.

Desbaterea creditului de pacificare în dieta Ungariei.

(Incheiere.)

În ședință din 25 Maiu n. Ministerul de justiție Dr. Pauler accentuează, că începând dela ultimul deceniu al secolului trecut interesul ecuilibriului european a făcut necesară susținerea Turciei. Dar resboiu oriental adus lucrul acolo, încât Turcia să nu mai poată susta ca mai nainte; și această impreguijare — dice D. Dr. Pauler — impunea puterilor europene peste tot, și în special monarhiei noastre datorită, să ingrijescă: ca configuraționile ce se fac în peninsula balcanică, să fie de o astfel de natură, încât pe de o parte populaționea de acolo să aibă multămire, pe de altă parte să nu se pericilizeze interesele vitale ale Europei și mai vîrtoas ale monarhiei. Un astfel de mijloc, prin care să nu se pericilizeze interesele monarhiei și a Europei întregi, este mandatul dela Berlin, cu care a fost însărcinată Austro-Ungaria. Aceasta la rîndul său a căutat să împlinească mandatul, a început ocupaționea. Spesele, care s-au votat — susțin d. ministerul de justiție, — cad în competența delegației și prin urmare dênsul să pronunță pentru primirea proiectului. (Aplause în dreapta.)

Geza Onody — din stânga extremă — interpretează conlusionii referitor la ocupaționea al congresului din Berlin astfel: mandatul de ocupaționă nu e pentru eternitate ci numai pentru un timp scurt, și eschide și anexiunea.

Prusia și Rusia ne a dat acest mandat nouă, ca să slăbească puterea monarhiei noastre. În acest sens au lăsat acelăse elemente cari acum alungă pe Evrei ca să i gramădască în Austro-Ungaria. Acești Evrei vor comite aci de același fapte, pentru cari au fost alungați din Rusia; și spre întărire asertioniile mele voi aduce un cas concret care să intempletă în comună în

care locuiesc eu și care trebuie să revolteze toată lumea creștină. După usul religios — eu nu cunosc talmudul....

Președintele atrage atenționea D. deputat să nu să abată dela obiect; căci Talmudul despre care vorbeste dênsul nu stă în nici o legătură cu Bosnia.

(Aprobare în dreapta, protest în stânga extremă).

Onody: Nu după diferență cu cui vintelor se judecă cineva că vorbesc eu la obiect, sau ba, ci după noulă infieră, care să afle între evenimentul pe care vreau să-l descriu și între cestiuina Bosniei.

Președintele: să documenteze D. deputat legitățea ce există între amintările cestiuină....

Albert Nemeth: în modul acesta nu e posibilă nici o desbatere (larmă).

Onody. Eu cred că destul de evidentă a fost legătură, când am dîs că Rusia sătă în mandatul ocupanților că și în acțiuni antisemite intenționează dauna noastră. Acțiunea tinde într-o colo, ca se înundează Ungaria cu Evrei, ca aci apoi corupționea să ia dimensiuni și mai mari, ca până acum.

După aceste premise D. dep. Onody descrie evenimentul cu omorirea unei fete creștine de hamalul evreesc din cîteva, pe care am atins-o noi dejă în mai mulți numeri premergători, apoi trecând la cestiuina ocupaționăi să pronunță pentru votul separat.

Alexandru Körösi — partida guvernamentală — după o lungă polemică contra opoziționalilor lăudă în considerare genesa ocupaționăi recunoasce necesitatea ei. D-sa nu consemnează anexiunea; să declară însă pentru primirea proiectului.

Nicolau Bartha descrie perioada ocupaționăi, combate proiectul și primește votul separat. (Aprobări și strigăte de „âjuns” în stânga extremă.)

avea trebuință spre a trece în mica sa proprietate, a fost silit să-i ia cu imprimatură,

În Octombrie 1861 Garibaldi se ivi fără veste în parlamentul din Turin și face reproșuri amare pentru disolvarea corpului de voluntari format de dênsul, pentru chipei cum a fost tratat acel corp și a propune o înarmare generală a poporului. Dar desbaterile vii escădate de aci s-au încheiat prinabilitatea lui Cavour cu o ordine de di evaziă, după care Garibaldi se întoarce imediat la Caprera. Însă el neconcentră și urmări idealul: Liberarea Romei și erigeră ei la capitala Italiei și el fu încurajat în planurile sale prin ministerul Rattazzi, care, de și în politica sa cu totul dependent de Franța, căuta totuși să căstige, în parte și partida de acțiune, în fruntea căreia se află Garibaldi și de aceea primă în armată voluntarii lui Garibaldi, cari fusese să dă la o parte. Astfel Garibaldi se își dă de odată în Palermo în Iunie 1862, întăritând pretutindeni ura locuitorilor contra lui Napoleon și a Papei și

A. Berzevitzky și Z. Mamușich să declară pentru proiect; ear I. Vidlicskay pentru votul separat.

În ședință din 24 Maiu n. Ernst Mezey constată, că politica cea veche a Austriei a de sragumă Ungaria prin germanizare, a făcut loc acum sistemului slavic, care e destinat a nimici Ungaria. Aceasta însă nu trebuie să se predea însăși în mâna slavilor. Toamna aceasta politică este în interesul considerației dumârene combătute de d. Ivanca.

Ungaria — dice Hegedüs — nu e privitorul ci eroul dramei, și de oare ce până acum în actele de până aci a fost înghețată și despotați ar fi o nebunie să astepte plină de incredere finitul acțiunii al cincilea. Springinesee votul separat. (Aplause în stânga extremă.)

Geza Lükö, Ernst Mukics și August Kerekes primesc votul separat a lui Eötvös.

Ludovic Moșcary, după ce completează proiectul sprijinit de ministrul președinte cu ajutorul dictionarului academic francez, și de ministrul de justiție în ședință trecută, îl respinge; dar tot odată polemisăză contra politicei dela curte, cunoscută sub numele de: „politica casei mele”. „Bárbașii” — dice dênsul — care să pedeigne guvernului întrețină țara în ce privesc rezultatul politicei bosniace cu minciuni”. (Aplause în stânga extremă, larmă în dreapta.)

Președintele condamnă moral de exprimare al vorbitorului.

Csanády (intrerupând):

Așa, așa, să nu ne purtați tocmai cu minciuni!

Președintele: Dl Csanady n'are cuvință.

Moșcary — continuând — regrătă politica casei dominoare, purtarea ministrului de externe, a ministrului președinte, combate ocupaționă, care a adus și aduce atâtădeasă dezavantaj monarhiei și se pronunță pentru pro-

punerea lui Németh și votul separat a lui Eötvös. (Aprobare în stânga extremă).

August Pulszky apără propunerea lui Szilágyi și polemizează contra interpretației, pe care o dase ministrul președinte articulului de lege VI. 1880 cu privire la acoptarea administrației bosniace.

Cei din urmă doi vorbitori: Szabó și Rađa se pronunță pentru votul separat.

Acum urmează interbeliunile:

Victor Istoczy cu privire la omorirea fetei creștine din partea hamalului evreesc (casul descris de d. dep. Onody) după ce cetește o epistolă adresată lui, care descrie pe larg evenimentul, mai aduce, că mama uicesei a alergat mai întâi la pretorul cercului Dada-superioră din comitatul Szabolciului, care însă o trimise la tribunalul din Nyíregyháza. Aceasta o trimise ear înăpoi la pretorul și numai după ce s'au desbatut între tribunal și pretor vre o către septembriani cestiuina de competență, s'a introdus cercetarea.

Pe baza celor expuse face D. dep. Istoczy următoarea interbelare:

1. Are cunoștință d. președinte, că pretorul cercului Dada-superioră din comitatul Szabolciului, căruia mama fetei creștine îl denunțase casul, în loc de a face cercetare în cauză, trimite pe mama la tribunalul din Nyíregyháza; că acest tribunal a trimis ear înăpoi la pretorul, și că pretorul și tribunalul făcând din cauză întrebări cu total nemotivată de competență, numai după căteva săptămâni a ordinat cercetare?

2. Au gănd domnii ministrii să tragă la respondere pe culpa balele organe cari nu-și au împlinit datoria?

3. Au gănd mai departe se ceretă lucrul cu deamenunul și să pedepsească pe Evreii s'au pe Evreul vinovat?

La această interbelare Ministrul președinte după ce îndreaptă unele incorrectități din expresiunile inter-

FOITA.

Generalul Garibaldi.*

(Urmare și fine.)

Înse cănd Garibaldi prin purtarea sa arbitrară pe de o parte apucase a se pune tot mai mult în opoziție față cu guvernul lui Victor Emanuel, pe altă parte nu se putea lipsi de concursul acestuia dacă voia să învingă pe deplin. Astfel se vede și, cînd știrea Sardiniei intră delă nord în teritoriul neapolitan, să lase acestora continuarea operațiunilor. După ce la 30 Octombrie a salutat în Sessa pe Victor Emanuel ca pe regele Italiei și a intrat la 7 Noemvre alături cu dênsul în Neapole, depuse în mâini regelui puterile exercitate de dênsul său aci, și la 9 Noemvre se imbarcă pentru Caprera. El refuză orice recompensă, orice distincție; chiar și puținii bani de cari

chiemându-i să plece la Roma. Deși guvernul se declară categoric contra lui, totuși el adună în curând 3000 voluntari și după ce la 18 August a lăsat Catania, desbarca la 25 în Kalabria. Însă acum guvernul, sălit de ordinele lui Napoleon, trimise contra lui pe generalul Cialdini și la 28 August se întâmplă luptă între Garibaldi și corpul de armată comandat de colonel Pallavicino la Aspromonte, unde Garibaldi insuși fu grav rănit. Oamenii lui Garibaldi, care se predaseră, fură erași liberați; el fu adus pe un vapor la La Spezia și de aci în fortul Vorignano pe insula Palmeria. Un decret regal din 5 Oct. dete o amnistie lui Garibaldi și camărașilor săi, exceptând pe desertorii din armată.

Rana lui Garibaldi, reclamă o operație foarte grea, căci glonțul intrase până la os și se vindeca foarte incet. De abia la 20 Decem. se întoarce în Caprera. Aci trăi în pace până la 1864 când facu o vizită în Anglia, unde amicii săi i-au pregătit grandioase ovăzuri. Garibaldi a tras la ducele de

Sutherland, fu serbatior de toată aristocrația și primit chiar de principalele de Wales, care i-a răspuns visita și a primit de la cetatea Londrei dreptul de cetățean. De-și promisese că va vizita și alte orașe, totuși el pleacă în 1866 la 22 Aprilie, înțic opinia publică, cu toată declarația lui Gladstone în camera comunelor, rămase convinsă, ca plecarea subita a lui Garibaldi a fost provocată de guvernul englez.

De aci erași rămasă linisit mai mult timp, cu toate că partidul lui Mazinizi tot mai căuta să-l căstige pentru planurile sale. La Isbucuirea reședinței din 1866 Garibaldi se puse la dispoziția lui Victor Emanuel și la 6 Maiu fu numit comandant suprem pe ste 20 batalioane voluntari. La 11 Iunie el veni în Genova și se duse înădată la Como, unde însă și găsi oamenii foarte defectuosi echipați și organizati. De aceea nici nu făcu fapte mari. El facu o mișcare contra corpului austriac din sudul Tirolului dar la 3 Iulie fu bătut la lacul Garda și sălit să se retragă. Înșelat în așteptările

*) Resboiu

lantului răspunde: că până acum n'au avut cunoștință despre lucru, dar împreună cu ceilalți ministri va lăsa măsurile necesare pentru cercetarea lucrului.

Ministrul de justiție răspunde în același sens și că casa deputaților ia responzul D. Tisza spre scîntă.

Danil Irányi face umătoarea interpuziune.

Din considerare, că în timpul mai recent s'au respins multe vesti, care pun în îngrijire pe concetățenii Evrei, desigur cred, că aceste îngrijiri după lege și după rațiunea omenească vor fi considerate de nebasate, totuși nu astăzi de prisos, în treba pe d. Președinte: Nu astăzi și dânsul că e consult, ca concetățenii nostri amintiți mai sus, să trăiască în cea mai bună liniste și siguranță?

Ministrul președinte Tisza declară, că el consideră persecutarea Evreilor ca o pată pe fruntea Europei și că din când în când lucruri spre nimicirea ei. Totuși și greu, a lăsat măsuri, când agitațiunile es din parlament, a cărui scop ar trebui să fie apărarea constituției.

Sediția se încheie.

În sedință din 25 Maiu n. ia cuvântul d. dep. Ludovic Urvary, care combinând vorbirile din sedințele precedente se pronunță pentru propunerea lui Szilágyi, în consonanță cu propunerea stângiei extreme de oare ce amendamente declară, că cea dintâi și principală lucrare a noastră este, desertează Bosnie. (Applause în stânga extremă.)

Coloman Törs din considerare că ocupătuna Bosnie stoarce finanțele terei, și împreună cu multe greutăți, primește votul separat. (Aprobație în stânga extremă.)

Szvetozor Miletici se pronunță pentru proiect.

Emeric Hodossy primește propunerea lui Szilágyi.

Otto Herman, Adam Lazar Dionys Pazmandy primesc votul separat.

A. Csányi declară, că el este singur să vorbească în urma neadversităților rotite din partea referentului. Președintele Pechy a observat, că deputații săi nu se ofenșează reciproc, la ce Csányi strigă că nu se poate pretinde, că se ascundă adverbul¹². Eu nu n'ști vorbit, — dice d. Csányi, dacă nu m'ar fi indemnăt vorbile referentului, care ne-a provocat să sprinjnim pe Coloman Tisza și politică omoritoare de popor, sugătoare de sânge a acestora. (O voce: ceva nou) Eu m'țin de principiile mele, care îndrăguiesc, că să demaserez pe ministru președinte Tisza și să-l

presentez în toată golicineua lui (O voce în stânga extremă: N'ar fi eu cunoscător!) Continuând Csányi declară că o furtună de trebuini se sfuse coroana împăratăștească a Austriei de pe capul regelui Unguresc, la care cunțele Pechy președintele îl reflectă: „D. depășește de mai multe ori să, ceea ce a silit pe președintele să i se facă observări. Acum fac și eu observare, nu doar prințușă cuvintele dânsului ar fi periculoase, ci pentru că sună cam ciudat. — Csányi sprijinesc votul separat.

După o scurtă vorbire a ministrului președinte Tisza, acesta declară desbaterea generală de terminată și curând după această urmă încheerea sesiunii. (Resultatul e cunoscut).

Revista politică.

Sibiu, în 28 Maiu.

Tot mai multă lumină se face. Kallay se dice că a primit pe lângă condițiuni postul de ministru comun al finanțelor anstro-ungare. Cea dințăndă condiție, ne spune „D. Ztg^a”, este aproape de împlinirea ei. Autoritățile militare au să fie departate din administrația Bosniei. În locul generalilor Dahler și Iovanovics, care până acum au executat și n'au executat dispozițiunile ministrului comun de finanțe, are să vină un guvernator civil ales și propus de dl Kallay. Designat pentru postul acesta responsabil este contele Khevenhüller-Metsch. El cunoaște de aproape referențele Slavorilor de meađădi; și a reprezentat monarhia austro-ungară în Bulgaria și în prezent ocupă postul de consul general în Belgrad. Dl Slavy a încercat de repetate ori mai nainte, să suplinescă po militari în provinție ocupate cu un cap civil al administrației, dar n'a isbutit și multe evenimente pe care nu le-a putut impiedica său severitate pe la spatele sale și preste capul său. Dl Kallay vrea să pună pedește radicală procedere acesteia. Dânsul pleacă în persană la Budapesta, și după aceea va întreprinde o călătorie în Bosnie pentru a cunoaște în față locul stărcă în care se află teara. Cercurile competente așteaptă dela de Kallay multe în ce ce privesc organizația Bosniei, de oare ce de ani este un aderent din convingeală ocupătuna. — Pricum se vede influența ungurească a invins și de astădată în cercurile normative influență militară.

După scirile din ambe capitale, mâne are să se termine sesiunea dielei prin un rescript regesc. Delegați-

unile se vor întruna în jumătatea a două a lunei lui Octombrie la Bistrița. În casa deputaților Ungariei s'a votat un proiect de lege pentru înființarea a 120 stipendii pentru juniovi, la instituții comune, în care se cresc fiziorii ofițieri.

„Austriaica” este o scriere care a apărut în diile aceste. Scrierea se ocupă cu situația prezentă a monarhiei în sens unitar, pe lângă o legătură strânsă cu Germania.

Invasiunea evreiască din Rusia pună pe gânduri pe politicii ungurești cu toată simpatia purtată la vedere pentru Evrei. Ministrul Tisza a promis într-o conferință, că este gata, la lăsată, să învelească linisca terei.

Diareile germane sunt cu mare atenție fată cu măsurile rusești, privitoare la întărirea fruntărilor rusești de către Germania. Ele înregistrează toți pașii guvernului rusesc în privința aceasta, cu toate că Rusia că poate lăsa întrăscuns.

Corespondențe particolare

ale „Telegrafului Român”

Valea - Borgău, Maiu 1882.

(Momente din călătoria Escofiei Sale Domnului Arhiepiscop și Metropolit Miron Roman în partea nordică a Transilvaniei.)

Din vecheime poporul român a avut pietate și cinstire deosebită către păstorii săi sufletești. Afără de bunul simț religios al poporului român — imi vine a crede, că în impresiunile noastre sociale și politice a contribuit foarte mult la aceasta și poziționarea arhieocirilor români ca capi naturali ai națiunii. Cine va voi să scrie istoria Românilor din Austro-Ungaria se va convinge, că arhieocirii români mai mult sau mai puțin au jucat rolul unor principii naționale. De aici încrederea cea mare a poporului român în capii săi bisericești. De aici cinstirea cea mare a poporului român către arhieocirii săi! și felicit acel arhieocir, care aceasta ereditate strămoșească o a păstrat curată și nevătămată și aşa o predă următorilor săi; și măngâiere pentru popor până ce scie, că în impresiunile noastre în timpul recent, a făcut cu mult simț și o amintire plină de laude pentru fericitorul în Domnul arhieepiscop și metropolit Andrei bar. de Șaguna ca pentru bărbatul cel mai eminent român pentru tron, patria, biserici și națiune.

Cetatea Reghinului săsească are pentru călători o deosebită putere atragătoare, atât pentru amabilitatea cetățenilor fără destingere de naționalitate și confesiune, cât și pentru situația

Escofiei Sale Preasăntitului arhieepiscop și metropolit Miron Roman în partile noastre și îdeacă prin Reghin, Bistrița și Borgău până la comuna Coșna, în partea nordică a Transilvaniei spre Bucovina, unde a sănătății o biserică nouă. Poporul din satele pe unde a călătorit Escofia Sa, încă la anumite deparțări a primit pre Escofia Sa cu bucurie mare în haine de sărbătoare, cu banderii de călăreti, steaguri și alte semne de bucurie. În comune sub trasul clopotelor, sunetul treasurilor, preotimă în haine bisericești prezenta înaltul prelat evanghelia spre sărătare, erau poporul cu sutele și cu mii bărbătași, femei, bătrâni, tineri, copii, copile aruncau cununi și buchetul de flori până ce acoperău trăsura în care călătoria. Unde numai era posibil Escofia Sa a intrat în biserică, și aici, cără înalte locuri în mijlocul ușii au adresat poporului cuvinte calduroase de măngâiere și îmbărbătare pentru înaintarea causelor bisericești și scolare, cără poporul cu lacrimile de bucurie în ochi asculta la cuvintele păstorului lor sufletesc, aprofundată în privirea lui, și cănd obserau, că scurte sănătăți petrecerile lui în mijlocul lor, cu un dor sufletesc să grămădeau la sărătarea mănei — spre a putea pomeni despre acest mare eveniment până ce vor bătrâni, și a povestii și la copiii lor.

În Murăș-Oșorhei, Reghin și Bistrița, a fost întâmpinat Escofia Sa de preotimă tuturor confesiunilor, de jurisdicțiunile politice și judecătoresc, de primarii orașelor, cari în tot locul său prezintă spre a face onoare Escofiei Sale, și alături. În Reghin precum și în Bistrița s'aținut prânz comun în onoarea Escofiei Sale, la care au luat parte fruntași tuturor naționalităților și confesiunilor, și unde s'a ridicat toate pentru Escofia Sa și onoratori. În deosebi nu pot trece cu tăcere toastul adus în sănătatea Escofiei Sale Domnului arhieepiscop și metropolit Miron Roman din partea veteranului și venerabilului decan Kinn din Reghin, unde acest bărbat ca unul ce cunoaște istoria și povestirea bisericii noastre în timpul recent, a făcut cu mult simț și o amintire plină de laude pentru fericitorul în Domnul arhieepiscop și metropolit Andrei bar. de Șaguna ca pentru bărbatul cel mai eminent român pentru tron, patria, biserici și națiune.

Gălbaldi a fost de stătură mijlocie, robust, cu un cap mare, cu trăsuri feței pline de expresiune și energie; barba, ce fusese roscată, încăruntă. El purta de ordinul cunoșterii blușă și o pălărie neagră, rotundă. În toată viața sa, s'a arătat ca un om care și capabil se aducea toate sacrificiile pentru o idee odătă concepută. Un entuziasm fantastic pentru cauza națională, energie în execuțarea planurilor sale, prevedere și abilitate în misiunile militare, curajul personal, abnegație și onoșitate, au fost virtuțiile ce distingea în mod strălucit. Dar îl lipsea aprecierea linisită a împregătrărilor reale, nu observa ce reclamă situația politică, nu avea privire mai adâncă politică, cum să dovedește și la 1870. Într cele mai violente pasiuni ale sale a fost ura contra papalității și a bisericii papale, cărora le atribuie, nu fără unorocire patriei sale.

Punctul său culminant l'a ajuns Gălbaldi la 1860. De atunci și n'au avut succesele acceptate de el și de alții, și apoi din ce în ce a devenit mai incapabil pentru o acțiune ener-

sale și luă adio la 15 August dela voluntari printre proclamație și se întoarce în Capra.

Perioada de strălucire a lui Garibaldi trecuse; ceea ce a mai făcut de atunci a contribuit puțin la gloria sa, arătând numai că îl lipsia înțelegerea și prudența politică precum și independența de judecată. Deși guvernul lui Victor Emanuel II era legat de măne prin convenția din Septembrie în privința unei acțiuni contra Romei totuși Garibaldi a încercat de capul său să pună măna pe această cetate. Fiindcă planul său n'a putut rămâne ascuns, guvernul puse săl' aresteaza la 23 Septembrie 1867 în Asinalungo, de unde fu dus la Capra.

Intr'acacea amicii lui Garibaldi și mai ales fiul său Menotti cotinuară opera începută, până ce el însuși îs-

be să se dea în Capra, în mod temerar pe o barcă mică, prin mijlocul vapoarelor italiene și se desbarca în statul papal. Garibaldi căstigă aci oare-care succese mai ales prin victoria sa dela Monte Rotundo. Dar la 30 Octombrie desbarcară două brigăze

franceze sub generalul Failli la Cività Vechia și fiindcă Garibaldi nu depuse armele, deși guvernul îl somă de repetate ori să facă această și deși trupele sale erau compuse numai din tineri, el fu atacat la Mentana de forțele papale și franceze și bătut cu totul. Perdeerea Garibaldisorilor fu de 1000 morți și răniți și 1400 prizonieri. Pușca franceză Chassepot făcu se munun. Garibaldi reușește să scape la început; dar la Figlini cădu în mâinile trupelor lui Victor Emanuel, fu desarmat și dus în fortul Varignano la Spezia; la 1867 primise să se întoarcă în Capra, unde guvernul puse săl' supraveghere bine, mai ales că în Martie 1868 se vorbia eărăși că ar avea de gând să mai plece odată contra Romei. În Octombrie 1868 el și depuse mandatul de deputat.

Proclamarea republicei franceze în Septembrie 1870 îi aprins fanatismul republican așa tare, încât, însoțit fiind de fii săi Menotti și Ricciotti, se duse la Gambetta în Tours, dela cari primi în Octombrie comanda peste voluntarii din teatrul de răsboiu

romantică a orașului, care deși numărul vre'o 5000 locuitorii totuși are aproape toate comoditățile și frumusețile unui oraș mare. Acestei impresiuni se atribuie, că Escoleta Sa și altcineva obosit de drum, a rămas prește noapte aici, folosind timpul liber a cerceta locurile mai de însemnată precum gimnasiul real, apoi promenadă cea frumoasă, pe lângă care curge Murășul pe acel timp plin de plute, cieniu din munți și fau mulci violicioși și bună-stare pentru oraș.

A doua di^a de Ioi în 13 Maiu purind Escoala Sa spre Bistrița a fost intimpată, binevenită și însoțită de inteligenția română de acolo, care sub conducerea domnului jude^t Mărginean venise în cale, ajunse p^ălă 1^½, cărădă, a dimpreună cu ai se celăi însoțitori din Sibiu. Aici fu de nou binevenită și onorată de toatoⁿ notabilitățile orașenești, cu cari în sala dela otelul „Sahlung“ luară prânz comun, la care se purta^{ră} mai multe toaste în sănătatea Escoalei Sale. Între alte deputații se prezenta aici și una dela Năsăud, pentru a binevenita preînaltul ospas și al pofti tot odată, că la această ocazie se cerceze și opidul Năsăud, care în timpul din urmă a devenit prin gimnasiul de bun nume, un focularul al culturii naționale. Escoala Sa informându-se, că dela Bistrița păna la Năsăud și cale numai de două ore, promise a satisface dorinței generale la întoarcerea sa. — Din Bistrița însoțită Escoala Sa de mai multe trăsuri ajunse la 7^½ ore seara în Borgău Joseni, unde după vizitarea bisericăi luând cuartier la administratorul pprecibiteral Ioan Buzdugu binevenită de preotimea, dirigătorii civile, corpul învățătoresc etc. A doua di^a (14 Maiu) Vineri însoțit de protosincelul Dr. Ilarion Pușcariu, protosincelul Nicanor Frates, administratorul protopresbiteral amintit mai sus, profesorul Simeon Popescu și diaconul Ioan Reșu și alți preoți și clerici, porni la comuna Coșna, unde avea se îndeplinească actul sănătirei bisericii nouă. — Comuna Coșna este cea din urmă comună în archidiaconatul pe partea nordică a Transilvaniei. Ea zace izolată de celelalte comune într-o depărtare de 6—7 care cale cu trăsura dela Borgău. Drumul trce prin păduri frumoase de brad și se ridică în „Măgura Calului“ la o înălțime de 5000'. Drumul, ce trce păna la Coșna în o parte și pe teritoriu Bucovinei este bun, și călătorul iubitor de natură este recompensat pentru străpăte prin frumusețea locului. Păna în comuna Coșna trce călătorul prin comuna Poiana Stampei apărându-ță Bucovinei. Când se apro-

gica din cauza suferințelor fizice. În anii 1868-1870 Garibaldi s'a ocupat cu scrierea de romaniuri. Tendență acestor romaniuri (*Clelia ovvero il governo del Monaco; Cantoni il volontario*) - este îndreptată foarte aspru contra Romiei și a bisericiei catolice.

Pe când se afia ca deputat în Roma, Garibaldi s-a ocupat un timp cu planuri în privința unei grandioase corecțuni a Tiberului, care înseă din cauza scumpetei și a nesigurii succesiunii nu au fost primite de oameni speciali; el se întoarce apoi în Maiu 1876 în insula sa Capera, de unde numai din când în când adresa către o epistolă în stil lapidar către amicii săi, spre a își manifesta neschimbările sale sentimente republicane. Fiii săi Menotti și Ricciotti sunt de asemenea politici și membri ai partidei radicale, dar posed puține din virtuțile părintesci mai ales prodigialităea lor a sălit pe Garibaldi se primeștează dotarea națională de 100,000 lei. Bordone fostul seu sef de stat major, a scris de asemenea o biografie a lui Garibaldi.

piață trăsurile de Coșna, pe o cale acum mergea în jos — un bancheriu de călăreți se arătă și însorită pre doritul ospe între jocul falnic al calor de munte bine hrăniți. Ajungând în valea Coșna, unde în dreapta se întinde comuna Căndreni apartinătoare Bucovinei, cără în stânga comună Coșna, zăriu biserica nouă din Coșna cu turnurile ei (3) acoperite cu tiniechea, par că soarele își aruncă razele sale, spre a o arăta în toată frumusețea ei. Aci zelulosul paroh Sever Orban cu popornul intim-pînă pre Escoala Sa, și l petrecură între strigări de bucurie până la curiairul pregătit în casa parochială.

Comuna Coșna numără la 80 famili. Locuitorimea se ocupă cu economia de vite cornute și se susține în stare bună din producțele sale, provădând întreg ținutul Bistriței cu unt și lapte. Oamenii sunt vîrtoși, nu mari, dară bine legăti cu pepturile desvoltate, precum și desvoltă aerul cel dulce de brad. Locuințele lor sunt departăte unele de altele, încât teritoriul comunie se extinde pe mai multe miluri. — Îmbrăcământea lor seamănă preste tot cu acelorilăși economie de vite români de pe la poalele Carpaților, — deși coșnjenii se află în stare mai primitive. Nici nu este mirare, dacă cugetăm că acești oameni au fost isolati cu deveserire și puțin ingrijiti cu cele spirituale. E de însemnat adecaz, că aici începutul parochiei și al scosalei se datează numai înainte cu decese ani; cu toate acestea sunt oameni religioși și jertfitori pentru biserică, ceea ce să vădăt mai ale de acolo, că numai de vîr'o 8 ani capătănd paroch în mijlocul lor, ei au și zidit una dintre cele mai frumoase biserici. Biserică și zidită în stil bizantin, în formă de cruce, din lemn, precum este datina în Bucovina a se zidi biserici. — Sub conducerea bună a parochului se poate spera, că comuna va avea în scurt timp și o scosală corespunzătoare în care privință până astăzi stau mai reu — poate fi și din cauza locuințelor imprăștiate.

In Sâmbăta Rusalilor la timpul obiceinut s'a inceput serviciul sănătării bisericii și adecă după pregătirea și intocmirea săntelor moaște în biserică veche, Preasăntul metropolitan condus în procesiune la biserică nouă, aici se incepe serviciul cu vecernia, litia, antrenia și priveghiere, eraă a două din condui. Preasăntul metropolitan tot în

conducă. Preotul începe să se înproceseze la biserică, se ţinu sănătirea bisericii după tipic, și liturghia, la care în astăzi numeroasă a participat și doi preoți din Bucovina, și adeca din Cadrilater. La liturghie se célélaț din Vatra-Dornei. La liturghie Escelența Săbirea preoților din loc de duhovnicie, eraără de clericul Vasiliu Balan din Blașfalău de sus și hirotonirea diacon. Multimea nespusă de popor nu numai din Coșna, dară și din comunele vecine bucovinene a venit aci la biserică. Biserica relativ destul de mare nu cuprindea nici și $\frac{1}{4}$ parte din poporul adunat. Pe locul ceva cam inclinat, unde și așezătă biserică, erau mii de oameni cu căruțe și cai de călărit ca la un terg mare de teără. Nu e mirare dară, că serviciul divin început la 8 ore dimineață se fiu numai pela 2 ore după amiază, căci numai stropirea poporului cu apă sănătății, făcă de Prea-

sântitul Părinte Metropolit în particular la fie care durat preste 1½ ore. După biserică urmat prânz comun la casa parochului, care măcar că ne afiam în virful munțelui, totuși ar fi făcut onoare și unui prânz în cetate. Meritul că Esclenția Sa și cu suita sa a fost deplin mulțumit și aiici cu ale mâncării, se cuvine în prima linie domenei Ușieriu, care n'a pregetat a veni din depărtare cu onorabilit ei bărbat, pentru a face corespondanța posibilă înaintul caspe. De

— Făa fost și preitorul cercului, dnu lipp, care și a fiut de datorină însoțit în cercul seu pe Escelența sa. — Poporul adunat parte în case private, parte la mese comune tinse pe pajiște verde între brați frumoși așediat la mânărci. Aici și la modă să fiecare bărbat și femeie se poarte o răstăciu în sine, care e bine făcută de vânăru în colori și din regulă prinse în cruce de umer cu o cureau cu țintă argintii, pe care ei le și lucără. De ceste răstăciu nu se deslipesc ei nici în timpul jocului ce se incinse la locul larg între bărbăti și femei; în aceste răstăciu poartă ei merindea. Jocurile sunt cam cele obișnuite pe la sieri nostri, dar din partile Brașovului și Bistriței. Toti poartă palarii de cap, cămeșii lungi, cîsmile lungi, și mai mulți opinci cu nojite, cioată lărgi, peptare lungi și desfăcute; femeile ie (cămeșii) cusute cu arunci și mătase pe pept și pe umeri, și cap sunt imbrobotide cu stergare, arădăle mijloc în jos au infăurătoare (fate, ca în ţinutul Branului și a Câmpulung-ului în România) prinse a mijloc cu brâztele și brâne mai largi, toate facute de ele. Mergând în casă unui locuitoriu în Cosna, amflat aceeași întocmire, care este în lesteobă la economii nostri de vite, femeia fine cu deosebite mult la aceea, să se aibă căt mai multe cămeșe pentru sine și bărbatul ei — lucrare cu multă ingrijire cu arunci și mătase. O singură femeie mai de fante am văzut până la 30 cămeșe femeiesci întărite de culme (pe o prăjina, ruda) și tot atâtea stergări și stergărelle. Tam convins, că femeile sună scăzute și treiașă bine munca lor, căci voind mi cumpăra de suvenire un stergărel întrebai pe femeia, „cât face?“ femeia respunse, căcă „trei lei“. Eu am cacos preț de 3 lei spre ai plăti și ami să stergăreul. „Nu Domule!“ — spuse femeia, vădend că eu sună scandalant — „numai cusutul face trei lei, trebuie să mai dai și pentru pânză și“. „Ei bine, ai aici dară patru lei.“ Vădend femeia, că eu nu fac tărâul, cum se face tărâul adeca să me ai și se mai lași — ca omul care apătă appetitul măncând, disse „dară domule leia la noi sunt floreni, aşa cără 4 floreni să-mi dai pe stergărel“.

Atunci observând iștețimea femeiei, era căuta mod cu nu și stribă seria stergărelor de pe prăgină, — i am spus stergărelui

Poporul dela natura lui, ca tot oporul român, și aici este bun și urat; comuna are păduri frumosase, cei și $\frac{1}{3}$ parte o a donat pentru înzâmbău din Năsăud în preț până la 30 mii florini. Un cu îngrigorirea rămâne însă totuși și pentru această comună, cangrena generală, ce bântue și deobște comunele rurale din Bucovina — Jidani, cari și au testi fiabile de painguri și aici și cari preașor vor trage la ruine pe acești locuitori buni, însă lipsiți până astăzi de lumina scoalei. Și de presintă se află aci 3—4 familii, dintre cari unul și fie proprietarul cel mai mare de rămănt. Mai înstoritoriu lueru am văzut însă în comună vecină Vatra Dornei, unde lîngă biserică noastră s-a format Jidani un piat cu case cu etajuri. În Candreni și Vatra Doroi sunt bune scoale și buni învățători, dar sistemul de Germani tare săraci și cioci.

Sunt deja 4 ore d. a.; e timpul
ne intoarce la Borgo-Prund, pen-
tru a pregăti pe a doua zi de Rusalii
aceluiași popor o di de bucurie, o
deverată sărbătoare! Patru trăsuri se
un în mișcare, din Cosna spre Borgău
într-o atmosferă entuziasmică urăriile ale mulțimii și
al vele de treasuri; — și Eseculența
a încă în aceeași seara la 9 ore
se află în Borgo-Prund, unde luă
parte la inteligențul paroch Teodor
răsmas.

Excelența Sa, deși obosit preste
nșură de străpatele unui drum în-
lunget și al înalținului seu oficiu,
totuși a doua de la Rusaliu a celebrat
în biserică cea mare și frumoasă din
Borgo-Prund, și după serviciul divin
înțârzi către popor un cuvânt arhiepiscop
din învețătură folosităre. Ce bu-
reiu și însuflețire poate produce
în popor apariția unei iubitelui lui archi-
episcop, să a putut vedea și aici, unde
soată poporațiunea din 7–8 comune
din Valea Borgăului era adunată? Ori
de măre este biserica din Borgo-
Prund și ori căt de indesată era de
popor, totuși încă și afară de biserică,
care nu mai încăpuse, erau încă de
3–4 ori aşa de mulți. Solemnitatea
se ridică și prin hirotesirea de du-
chovnici a preotilor Simion Mondal
și Pavel Beșa și a profesorului
seminaliar Simeon Popescu de proto-
diacon și în fine prin hirotesirea cleri-
culei Leonut Buzdug de diacon. Popo-
rul Leonut a adunat și după terminarea servi-
ciliului divin severisit cu mare pompă —
nu s'a depărtat până la plecare Excelenței Sale, și cu miiile incungui-
nării cuartierul Preasăntinului Metropolit.
Parchul Vrălaşă a intrunit la prân-
zul său în jurul Excelenței Sale pe
prunări și inteligență din Borgău fără
distincție de naționalitate și confes-
sie.

Poporul român în Valea Borgăului este dotat dela natură cu frumusețea naturală, bărbătii și femeile sunt robusti și viguroși; în aerul și mișcarea lor, în port și curătenia vestimentară și în iubirea de regulă se vede urmările creșterii militare, precum și semnalele culturiei prin scoala bună.

Din Borgo-Prund Escoleta Sa, Președintul Metropolit încă în aceeași zi însoțit de inteligență din loc cu mulți trăsuri și banderii voinților călăreți, porni între "vivatelor" multimei spre Bistrița, de unde avea să continua călătorie spre Dej. În departare de Bistrița ca de 1/4, orașul secretă comunei Blașfalcul de sus și de Jos, locuite de un popor bun și slavios, unde astăzi că parochienii din Blașfalcul de sus în curând își vor ridică o biserică frumoasă pe locul, unde mai înainte era biserică luterană, ce s'a stins în comună cu aceea.

In inima poporului din Valea Borgăului va româneaste nesterșă plăcută impresiune, ce a facut înaltul său la bisericii ortodoxe române, și tot sufletul oftează din inimă, că Dumnezeu să poarte cu sănătate pe Esențele Sa în călătoria sa, — spre a putea măngâia pre credincioșii bisericii sale în toate părțile arhiepiscopiei.

PARTEA SCIENTIFICĂ și LITERARĂ.

Academia română.

Proces-verbal Nr. 47.

Şedința ordinară din 5 Februarie 1882.

(Urmare din nrul 52.)

Comentariile și glosarii „Psaltirei lui Corescu” constituind tomul al II-lea al publicării, cu care este înscrăinat colegul nostru dr. Hasdeu sunt, după arătarea D-sale, în curs de publicare. D-lui vă spune, la împre când speră a ne putea da această

Din Documentele Hurmuzachi
l'au tipărit din tom. IV 79 coale, și din Frag-
mente 3 coale.

IV. La concursurile pentru cele mai bune cărți tipărite în decursul anului școlar, s-au prezentat deces autori cu serii din direcțiunile literară și științifică. Oprelele acestor autori s-au trâns în cercetarea comisiunilor respective. Asupra raportorilor acestor comisiuni vom avea, D-lor, a decide despre premiile Lazar și Nasturel-Herescu, de 5000 lei și de 4000 lei.

Pentru premiul destinat unei disertații asupra „Teranului Român”, a intrat în termenul legal, un manuscris carele și aceasta s'a dat în cerceatare comisiunei respective.

Asupra celorlalte materii pentru care Academia a deschis concursuri, nu s'au prezentat nici un concurrent. Vom avea deci, dlor, la luna noastră decizie asupra următoarelor disertații și traduceri:

1. Descrierea completă sub raportul fizic și economic a unui județ.

(Premiul Nasturel, de 5000 lei.)

2. Despre sufixul licuid (l. r.) și sufixul gutural (k. g.) în limba română.

3. Despre activitatea literară și pedagogică a lui Ioan Eliade Rădulescu în raport cu epoca anterioră, adecvă cu finele secolului al XVIII, cu eruditii din Blaj și cu Văcărescu.

4. Traducerea din Amian Marcellin destinată a se premia din fondul Zappa.

V. Academia va asculta, credem în sesiunea aceasta discursul de recepțione al dlor S. Fl. Marian, Negruzi și At. Marienescu. D. Marian și a comunicat discursul său asupra unei materii cu total nouă și plină de interes: „Chromatica Română.” Cu respnsul a fost înșărcinat d. Hasdeu. Se aşteaptă acum și discursul de recepțione din partea dlor Negruzi și Marienescu.

VI. Comisiunii pentru explorarea Dobrogei s'a pus la dispozitie spesele otărite, când timpul va permite dlor membrii a o întreprindere, vor realiza înșărcinarea ce au primit de d-v, în interesul științei și a învățării colecțiunilor noastre.

VII. Aceste colecții s'au mai sporit și de estimp. D. D. Sturza cu neobișnuită prejoișă colecționează numismatică română.

Biblioteca s'a adăos prin donații și prin cumpărări în marginea creditelor ce ajin binevoită acordă prin budget. Prejioase cărți și manuscrise nu s'au oferite, de d-nii Odobescu, Alexandri, Adrian, ministerul cultelor și instrucției publice, Sturza, Urechia, etc. Numărătoare opere ne-a intrat din relațiile sporite ale Academiei cu diverse societăți învățăte, cu cari an schimbă publicațiunile noastre. Din acesta vom cîta pre Academia de inscripțuni și belle-letre din Paris, aceea de Lincei din Roma, aceea din Stockholm, aceea din Barcelona, aceea de științe din Paris, din Copenhagen, observatorie din Petersburg, Bruxelles, Viena, Fiume, Cracovia, München, Londra, Richemond, Budapest, etc.

Colecționarea documentelor în proporții imburătoare. Din Venetia ne a so sit prejioase căte de copie, continuând, cu spose foarte reduse, lucrarea începută de colegul nostru D. C. Crețulescu.

Asemenea colecționarea de documente s'a adăos prin mai multe donații intrate din cari nouă documente oferte de M. S. Reghe, despre relațiile lui Stefan cel mare cu estrelum orient, și altele dela D. D. Sturza. Dela d-na Elisa Sturza s'aprilă un dar numai puțin prețios: dosarul lucrărilor comitetului unirii, din Moldova, care dosară a rămas dela fratele d-nei Sturza, reșoțat regretat bun și învețat român, D. Const. Hurmuzachi, membru influent al mișcării unioniste din 1856.

VIII. În urma acestei înmulțiri a colecțiunilor noastre era o necesitate neevitabilă adăugirea mobilierelor de conservare. Grație creditelor acordate de d-voastră această necesitate a fost pe cît posibil îndeșălată prin confectionarea a patru dulapuri nouă. Aceasta adăugire de mobilier va face și mai simțită imposibilitatea Academiei de a mai remăne mult timp în localul ce ocupă astăzi. Cestiunea construcției de local propriu se impune Academiei, ca o condiție sine qua non de viață și de desvoltare.

IX. Casierul contabil va prezenta (conform alin. 3, dela art. 12) darea sa de seamă anuală. Acți secretariatul d-voastră general va consemna numai donațiunile făcută Academiei prin augustele măni ale M. Regelui, de către d-nii frați Daniel. Acestea au donat 15,000 lei în 30 obligațiuni de

statuță cu 6 la sută, arătând dorință, că venitul acestui fond se servea la înfrățirea colecțiunilor privitoare la istoria patriei: chirioșe documente, cărți vechi, monete românesci manuscrise etc. Aceasta donație a și fost primită de delegația Academiei în învoirea Statului român, în puterea conculsului d-voastră din 23 Martie 1881.

Că căduse donația se vor înmulții, repețîm, cu atât mai mare urgență va deveni pentru Academie, strămutarea sa în locul propriu. Tocmai care a simțit necesitatea creării acestui paladiu al limbii și istoriei sale, refuzat se-ar oare să înlesnească Academie construcția palatului său? Eu nu cred după cel cea de a face pentru aceasta înaltă instituție națională, și cu această speranță în inimă, termin raportul meu dorind că el să fie cel mult penultimul ce voi fi avut a face către d-voastră, în acest loc.

Secretar general, V. A. Urechia.

Să trămit la bibliotecă fasciculele din „Atti de la R. Accademia dei Lincei” seria III volumul VI, fasciculele 5 și 6.

Se cetește adresa d-lui Dr. Fetu, anunțând că nu poate de estimp lăsa parte la desbaterile Academiei.

Să cetește adresa d-lui I. Sbiera, cu accesa arătare ca mai sus.

Să ia act de ambele declarații.

Cu plăcere la cunoștință Academia de o altă epistolă a d-lui Con. Tim. Cipar, anunțând că se va nevoie a veni la București, spre a lăsa parte la secțiunea generală a Academiei.

Să ia act de recepția de primire a Analelor secției II, form. II, secția II, de către K. K. Centralanstalt für mineralogie und Erdmagnetismus, din Viena.

D. președinte Maiorescu amintescă Academiei că, după cuprinsul art 27 din regulament, este să alege o comisiune cu misiunea de a examina și opina asupra lucrărilor făcute de delegație în decursul anului.

Se procedează la votarea de 3 membri pentru această comisiune și întrunesc:

D. G. Barbu . . . 17 voturi
„ N. Ionescu . . . 16 „
„ Dr. Felici . . . 15 „

Se procedează apoi la alegera comisiunii compunerilor și a bugetului și d. președinte proclamă pe:

D. V. Babeșu . . . 18 voturi
„ Gr. Ștefănescu 17 „
„ Chintescu . . . 16 „

D. președinte îndeamnă comisiunile pentru concursurile la premiele Lazar și Nasturel să se întrunească săptămânal și distribuă luncările.

D. Chintescu intrebă de unde vine d. Poni care este membru în comisiune.

D. Ștefănescu, chiar de mă vă sunăndă, îi poarte să se cerceze carteau „Petroleu” care intră în specialitatea să;

D. Urechia arată dificultatea cu care se vor putea aduna la ședință, la ora 1 p. m., acel din membrii cari se află și depușă sau senatori. Dlor cer ea sedințele să se pună ora șase la ora 8 dimineață la 9 ore.

După ore care discu iune, la care i-au partea D-nii V. Alecsandri, Ștefănescu, Hasdeu, Negruzi, Sion, se primesc propunările Dlui Negruzi, ca sedințele publice, să se joace tot la ora regulamentară de 1 p. m., ear căle închise agă:

Luni la 8 ore sara
Marți la 9 ore dimineață.
Miercuri la 8 ore sara,
Joi la 1 ora p. m., și
Sâmbătă la 8 ore sara

D. președinte dă în cunoștință Academiei programă lucrărilor în cuprindere:

1. Raportul anual al secretarului general despre activitatea Academiei și a secțiunilor în decursul anului inceput, (art. 17 statută și art. 12 regulament.)

2. Alegera comisiunii pentru examinarea lucrărilor făcute de delegație în decursul anului, a comisiunii pentru certificarea compunerilor din anul inceput — și a comisiunii pentru combinația bugetului pe 1882—1883. (Art. 27 regulament.)

3. Alegera unui membru în secțiunea științifică în locul devenit vacant prin de-

cedere academicului P. Vasiciu. (Art. 22 statută.)

4. Recepția solemnă a noilor membre: Al. Marinescu, Iacob Negruzi și Simion Florian Marian. (Art. 7 lit. g și art. 25 statută.)

5. Raportul d-lui Barițiu despre desvelirea monumentalui funerar al lui Papu, Ilarian (Proces-verbal din 30 Octombrie 1881 nr. 28.)

6. Raportul comisiunii însărcinate cu cercetarea cărților intrate la concurs pentru premiul Lazar de 5000 lei, și Nasturel Herțescu de 4000 lei.

7. Raportul comisiunii însărcinate cu cercetarea manuscrisului Teranul român, prezentat la concurs pentru premiul Nasturel de 5000 lei.

8. Decizia pentru publicarea documentelor istorice într-o ediție specială. (Proces-verbal din 12 Iunie 1882, Nr. 8.)

9. Decizia asupra traducărilor din Tit Liviu, facută de Dnii N. Barbu și Cotov. (Proces-verbal din 1 Mai 1881.)

10 Raportul comisiunii însărcinate cu cercetarea lucrărilor delegației în decursul anului 1881—1882 (Art. 27 din regulament.)

11. Raport asupra stării financiare a Academiei (art. 7 lit. l, statută.)

12. Determinarea subiectelor de pus la concurs pe anii viitori, (art. 7 lit. a, statută.)

13. Alegera comisiunilor pentru certificarea operatorilor ce vor intra la concurs în anul viitor (Art. 7 lit. e, statută.)

14. Raportul comisiunii bibliotecii.

15. Alegera delegației. (Art. 7 lit. i, și art. 15 statută.)

16. Interpretarea art. 35 din regulamentul Academiei. (Proces-verbal din 19 Iunie 1881.)

17. Propuneri diverse din partea secțiunilor literare, istorice și științifice.

18. Eormarea bugetului pe anul 1882—1883 (art. 7 lit. m și art. 40 statută.)

19. Raportul secretarului general asupra lucrărilor secțiunii generale (art. 12 regulament.)

20. Ședința se ridică spre a se lăsa în comisiuni la oarecare 3 p. m.

Secretar general, V. A. Urechia.
(Va urma.)

CONCURS. [89] 3—3

Comitetul Asociației pentru sprijinarea învățăților și sodalilor români meseriași din Brașov publică următorul concurs: Devenind vacante două ajutoare de căte 50 fl. v. a. pe an, din cele destinate pentru învățății români cari se vor apleca la una din meseurile de postovar, magișt, argășitor pălăriț, cordoner, clopotar, compactar, croitor, și brutar, se publică concurs.

Suplicele pentru aceste ajutoare sunt să se adrese la subscrișul comitet până la 30 Iulie 1882 provejde:

1. Cu estras de botez din care să se vadă că este român și că posedă etate de 14 ani;

2. Atestat de scoala din care să se vadă că a parcurs 4 clase normale și primește înăltiva limba maghiară sau cea germană.

Suplicele pentru aceste ajutoare sunt să se adrese la subscrișul comitet până la 30 Iulie 1882 provejde:

1. Cu estras de botez din care să se vadă că este român și că posedă etate de 14 ani;

2. Atestat de scoala din care să se vadă că a parcurs 4 clase normale și primește înăltiva limba maghiară sau cea germană.

PROAȘTE DE FOC

și

requisite de stins

de ale firmei Friedr. Seltenhofer & Sohn în Oedenburg, se recomandă pe lângă condițiile și prețurile cele mai favorabile prin reprezentanța sa în Transilvania. Se afișă la

Andreas Rieger, fabrică și deposit de mașini și requizite agricole, prăvile de ferăuri.

Sibiu.

[84] 3—3

Prafurile musante lacsative din Előpatak

conțin compoziții chimice solutice ale apelor minerale renumite din Előpatak.

Un efect eminent au aceste prafuri la catar de stomach, spasmuri de stomach, slăbiciune de mistuire, lipsă de apetit, arsură în gât, umflături de fecă și splină, îngroșare ferici, petri în față și galbiniare la respirație grea și batere de inimă, gazuri în testine, boala apci, hemoroide, la afecțiuni catarale ale rerunchilor, a besicoi și canalului de urină, în contra formării de nesip, la catare cronice și umflături ale matricei, curgere, dispoziție la versare de sânge, la ameliți, surse săngelui către cap și către piept.

Aceste prafuri întreagă efect atât **sarea scumpă de Karlsbad**, cât și **prafurile lui Seiditz.**

Prețul unei scătuțe ce cuprinde 12 doze cu îndreptariul spre folosire cu tot **1 fl.**

Depozitul general: În Brașov la apotecariul **Szava**; în Sibiu la **F. A. Reissenberger**, comerciant.

[88] 2—12